

جان میلتون ادیب و شاعر بزرگ انگلیسی (1674م)

جان میلتون، شاعر بزرگ قرن هفدهم انگلستان، در سیام ژانویه 1608م در لندن به دنیا آمد. وی در کودکی عشق و علاقه عجیبی به ادبیات و به ویژه شعر پیدا نمود و همین موضوع سبب گردید ...

جان میلتون، شاعر بزرگ قرن هفدهم انگلستان، در سیام ژانویه 1608م در لندن به دنیا آمد. وی در کودکی عشق و علاقه عجیبی به ادبیات و به ویژه شعر پیدا نمود و همین موضوع سبب گردید که به زودی نیز شعر بسراید، به طوری که در اوان نوجوانی، چندین قطعه و اثر عالی نوشت. میلتون در 21 سالگی اولین اثر مشهور خود با نام تولد مسیح (ع) را سرود و به زودی سرشناس و معروف شد. در این اثر که جنبه هنری، اخلاقی و مذهبی سراینده نمایان است، کشمکش قریب الوقوع فرقه‌های مذهبی پیش بینی شده بود. وقایع آن زمان جامعه انگلستان میلتون را به شدت آزار می‌داد؛ داد به طوری که به تدریج روحی مبارزه طلب پیدا کرد و تصمیم گرفت علیه بیدادگری قیام کند. از این به بعد، دوران مبارزه، بدبختی و شهرت آغاز گشت؛ حکومت به شدت وی را تحت تعقیب قرار داده و اعمال وی را محدود کرده بود. با این وصف، به زودی، میلتون و عقایدش پیروزی‌های بزرگی به دست آوردند، لیکن او همچنان در دفاع از آزادی فکر و قلم، شعر می‌سرود و مردم را تشویق می‌کرد. این دوران نیز دیری نپایید و حکومت استبدادی، دوباره جانشین افکار آزادی طلب گردید. بدین ترتیب میلتون که خود را شکست خورده احساس می‌کرد؛ نمود گوشه انزوا گرفت و دست از هر فعالیتی کشید. میلتون در همان گوشه انزوا به خلق آثار موفق شد که هم اکنون جامعه ادبی انگلستان به وجود آن‌ها افتخار می‌کند. بنیانی میلتون در سال 1652م بر اثر تحریر و تالیفات زیاد رو به ضعف نهاد تا این‌که کاملاً کور شد و از کارهای اجتماعی کناره گرفت. وی در سال 1660، کور و خسته و نومید، اثر جاودانش بهشت گمشده را سرود. وی در این اثر نشان می‌دهد که به خدای یگانه ایمان دارد و شیطان بر اثر مشیت الهی پدید آمده و اراده خدا بر این قرار گرفته که برخی از بندگان، قدرت اختیار داشته باشند. بهشت گمشده، یکی از بزرگ‌ترین حماسه‌های جهان است و از لحاظ استحکام کلام، در ادبیات زبان انگلیسی بی‌نظیر است، به طوری که میلتون را پس از شکسپیر در مقام اول قرار می‌دهد. ویژگی‌های شعر وی در استحکام، صراحت و ظرافت آن‌هاست که هیچ‌یک از معاصرانش به آن دست نیافته‌اند. تعادل و ترکیب شعر با موضوع و هماهنگی آن دو با هم در تمامی آثار میلتون مشخص می‌باشد. اشعار مختلف او، ادراک کم‌نظیرش را در پیچیدگی‌های اوزان خوش‌آهنگ نشان می‌دهد. آهنگی که از تعادل ساختمان و ترکیب استادانه شعر با بیان موضوع، اعم از خطابه نویسی یا داستان‌پردازی حاصل می‌شود. نثر میلتون نیز بسیار فصیح و استوار است و هنر نمایشی او از حد متوسط بالاتر. میلتون از بزرگ‌ترین و معتبرترین چهره‌های ادبیات انگلستان است و نفوذ عظیمی در آثار نویسندگان انگلیسی و آلمانی و... بر جای نهاد. وی در عین این‌که طبعی ملایم و مصاحبتی دلنشین داشته از طرف دیگر مبارزی لجوج و خشن و فردی جاه طلب و مغرور بوده است. هم‌چنین روح اندوه‌ناک و روح شادمان از دیگر آثار اوست. جان میلتون سرانجام در 8 نوامبر 1674م در 66 سالگی درگذشت در حالی که هرگز نتوانست آن‌چه را می‌خواست به چشم ببیند.